

Verksamhet för barn i Bhutan får hjälp av Tyresö

Publicerad den: 2017-04-18

I mars månad åkte två medarbetare från Tyresö kommun till Bhutan för att hjälpa till att bygga upp och utveckla en daglig verksamhet för barn med utvecklingsstörning och autism.

Bhutan är ett fattigt land som ligger mellan Kina och Indien – mitt i Himalayas bergskedja. Huvudstaden heter Thimphu, och det är där organisationen ABS, Ability Bhutan Society, har sin verksamhet för barnen.

Eldsälarna bakom volontärprojektet är två medarbetare inom Tyresö kommun; Kikki Meyer och Tilmann Frank, som till vardags är stödassistenter på TYDA – Tyresö kommuns dagliga verksamhet för personer med olika funktionsnedsättningar.

– Jag har tidigare gjort en annan volontärresa, i början av 2000-talet, och har kontakter inom biståndsområdet. Så när jag för cirka två år sedan fick förfrågan om hjälp från ordföranden i svensk-bhutesiska föreningen som berättade om denna behjärtansvärda verksamhet för barnen i Bhutan, kände jag direkt att det här vill jag göra! Min kollega Tilmann Frank kände samma engagemang och vi började jobba för att på sikt kunna genomföra hjälpinsatsen, berättar Kikki Meyer.

Utbildning högst på listan

Volontäruppdraget bestod huvudsakligen i att hjälpa föreståndaren för den dagliga verksamheten i Bhutan att utveckla sina medarbetares kompetens, då utbildning inom denna specialpedagogik inte finns att tillgå i landet.

– Från dess att jag fick förfrågan tog det oss nästan två år att realisera resan. Till vår stora glädje fick vi väldigt fin respons från vår arbetsgivare Tyresö kommun när vi berättade om våra planer. Kommunen var villig att ge oss ekonomiskt stöd för att genomföra resan, så att vi kunde komma iväg och hjälpa dessa barn som står helt utan skyddsnät, säger Kikki Meyer.

Under planeringen av projektet inkluderade Kikki Meyer och Tilmann Frank en person till i projektgruppen. Med på planet till Bhutan var således också Per-Hugo Jonsson som är metodutvecklare från Lidingö kommun, med lång erfarenhet inom funktionsnedsättningsområdet. Den 12 mars landade de tre i Bhutan.

– Det är ett sådant otroligt vackert land, men samtidigt så väldigt fattigt. Huset som den dagliga

verksamheten för barnen ligger i, nås endast med dåliga vägar och är beläget högst upp på ett berg. För den som är rullstolsburen finns inte en chans att ta sig dit. Huset i sig är också slitet.

Barn och personal i samspråk inne i ABS hus.

– Det som dock är helt fantastiskt är personalen på plats, som gör ett väldigt bra jobb utefter förutsättningarna som råder. Det är tydligt att de lägger mycket kärlek och omsorg på dessa behövande barn, berättar Kikki Meyer.

Hon fortsätter;

– Det som saknas i verksamheten är just utbildning och kunskap kring vad barn med dessa särskilda behov behöver. Personalen var därför otroligt vetgiriga och kunskapstörstande. De sög till sig minsta lilla kunskap vi förmedlade och var så tacksamma för alla tips vi gav dem.

Inget socialt skyddsnät

Med undantag för just ABS:s verksamhet finns det ingen särskild omsorg för barn med utvecklingsstörning och autism i Bhutan. ABS:s verksamhet startades 2011 av föräldrar till barn med olika funktionsnedsättningar och drivs uteslutande genom donationer. Här finns i dag cirka 20 barn som är mellan 1 och 18 år gamla. När det gäller pedagogiken fick personalen många konkreta förbättringsförslag av volontärteamet.

Pojke som dagligen besöker ABS verksamhet.

Kikki berättar;

– Vi pratade mycket pedagogik på olika plan. En viktig del vi hjälpte dem med var att sätta rätt målnivåer för barnen. Överlag hade de alldeles för högt ställda förväntningar på barn som inte har förutsättningarna att kunna uppnå de målen. Vi hjälpte också medarbetarna att inse att de behövde ordna en matsal till barnen, där de kunde äta utan för mycket störande moment. Tidigare hade de ätit i de gemensamma utrymmena i omgångar. För mycket intryck är inte bra för barn med dessa särskilda behov. Vi gav därför också personalen insikt om att det är viktigt att de talar lugnt till barnen, och inte höjer rösten.

ABS personal, samt barn och föräldrar som dagligen besöker verksamheten. Ståendes till vänster Kikki Meyer och Per-Hugo Jonsson. Sittandes på huk till vänster Tilmann Frank.

Utan rätt hjälpmedel

Kikki Meyer och hennes kollegor hade bland annat med sig tre begagnade datorer till barnen.

– Det vi hade med oss var mycket, mycket uppskattat men det kändes frustrerande att se hur mycket mer de skulle behöva för att kunna tillgodose barnens behov. En del minnen från resan har etsat sig fast. Bland annat fanns det en flicka där som försökte lära sig äta själv, men det gick inte så bra. Jag kunde ju se precis vilket hjälpmedel hon skulle behöva för att kunna klara det galant, en vinklad sked med extra tjockt skaft – ett billigt hjälpmedel som är en självklarhet för oss hemma i Sverige. Men här fanns inte ens det, det var jobbigt att se.

– Ett annat problem i Bhutan är att folk är vidskepliga. Det innebär att flera föräldrar tror att det är på grund av dåligt karma de har fått ett barn med utvecklingsstörning, vilket ju också påverkar relationen till barnet. Föreståndaren berättade att de fått samtala mycket med föräldrarna om just detta och att det inte stämmer. Villkoren för barn med särskilda behov i Sverige och Bhutan går inte ens att jämföra. I Bhutan får barnen inte den stimulans de behöver. Det finns inga lagar som ger barnen rättigheter. Det lilla fåtal som har fått komma till ABS har verkligen haft tur, säger Kikki Meyer.

Kikki Meyer och en flicka i ABS verksamhet.

Bidrag från Tyresö kommun

Tyresö kommun bistod med 26 000 kronor till volontärresan. Bo Renman, kommundirektör ser positivt på att Tyresö bidrar till utvecklingen i andra länder.

– Det är viktigt att Tyresö kommun, när det är möjligt, går in som partner i olika projekt – inte minst i länder där utbildningsmöjligheterna är begränsade, säger han och fortsätter;

– Vi är stolta över att ha medarbetare som är så kompetenta och engagerade i att hjälpa och utveckla andra verksamheter i behov av uppbyggnad. Samtidigt som vi i detta fall ger en daglig verksamhet för barn med funktionsnedsättning i Bhutan möjlighet att ta del av vår stora kunskap, bidrar projektet till våra egna medarbetares kompetensutveckling på många plan. Tyresö knyter på detta sätt också internationella kontakter och bygger nätverk för framtiden, vilket är mycket gynnsamt för våra verksamheter.

Projektets framtid

Kikki Meyer, Tilmann Frank och Per-Hugo Jonsson har redan bestämt sig för att åka ner till Bhutan flera gånger för att hjälpa till.

– Detta projekt kommer vi inte att släppa. När det var dags att åka hem, efter vår vecka på plats, tog föreståndaren Beda Giri min hand och vädjade; "please come back!" Det kändes rakt in i hjärtat. Det är så tydligt att vi har gjort stor skillnad för dem, säger Kikki Meyer.

– En sådan här resa får en att inse att samtidigt som man är så långt borta i en helt främmande kultur – så är vi människor ändå så lika. Helt plötsligt en dag spelades låten "huvud axlar knä och tå" i verksamheten och barnen ställde sig glada upp och gjorde exakt samma rörelser som ungarna gör hemma. Det kändes precis som hemma. Men ändå inte. För det som skiljer barnen i Bhutan från barnen i Sverige är tyvärr de ekonomiska förutsättningarna för ett bra liv, avslutar hon.

Fakta Bhutan

Bhutan är ett litet kungadöme mellan Indien och Kina. Under hundratals år var landet isolerat från omvärlden; först på 1960-talet skedde en öppning utåt. Sedan kungen gav upp sin absoluta makt i slutet av 1990-talet har en demokratisering gradvis genomförts. De flesta bhutaneser lever på jordbruk för självhushåll. Vattenkraften i bergen tas till vara. Elektricitet är den viktigaste exportprodukten.

Huvudstad: Thimphu

Antal invånare: ca 775 000 (2015)

Språk: dzongkha är officiellt språk; i övrigt talas bland annat engelska och nepali

Religion: buddhism, även stor andel hinduer.

Källa: Utrikespolitiska institutet